

Negyedik napunkon, azaz hétfőn nagy meglepetésünkre és örömünkre a csíkszeredai Waldorf iskolában vártak bennünket! Kézműveskedés és sport egyaránt sorra került, csakúgy, mint a nagyszerű beszélgetések a gyerekek és felnőttek között.

„Hazafelé” tartva Gyimesbükkre minden alkalommal megcsodáltuk a táj szépségeit, ahogyan a Gyimeseken átkelve elértük a Csíki medencét. A táj napról napra zöldült, a hó lassan visszahúzódott. Nagyszerű lehetőségünk volt rá, hogy a természet változásait megfigyelhessük néhány nap leforgása alatt.

Megálltunk ezen a napon Borospatakán, ahol a skanzenben igazi régi életet élhettünk át a szinte faluvá épülő területet bejárva.

Gyimesbükkre visszatérve elmentünk a falu határában található „Ezeréves határra”, ahol rácsodálkoztunk, milyen hatalmas is volt egykoron Magyarország! Mennyi gazdagság, érték került határon túlra tőlünk.

